

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	4
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	10
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	16
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	18
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	20

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 53/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postępowanie układowe obejmuje wierzytelności zabezpieczone przez przewłaszczenie rzeczy na podstawie umowy powierniczej przewłaszczenia na zabezpieczenie?”

III CZP 54/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przedłożenie przez pełnomocnika procesowego strony w trybie przepisu art. 130 § 1 k.p.c. pełnomocnictwa procesowego, z którego wynika, że w terminie uprawniającym do złożenia środka odwoławczego pełnomocnik ten nie był uprawniony do reprezentowania strony, uzasadnia odrzucenie środka odwoławczego jako złożonego przez osobę nieuprawnioną, czy też zgodnie z art. 130 § 3 k.p.c. pełnomocnictwo to odnosi skutek od dnia złożenia środka odwoławczego?”

III CZP 55/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jaka kwota w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2000 r. była podstawą do wyliczenia pomocy pieniężnej na

częściowe pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej w sytuacji, gdy umowa o jej przyznanie została zawarta w oparciu o przepis § 12 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 października 1993 r. w sprawie rodzin zastępczych (Dz. U. Nr 103, poz. 470 z późn. zm.)?”

III CZP 56/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy w sprawach o podział wspólnego prawa najmu (podział majątku wspólnego) byli małżonkowie są lokatorami (współlokatorami) w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 (pkt 3) ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów ... (Dz. U. Nr 71, poz. 733)

a jeśli tak, to:

2. Czy przepisy tej ustawy, a w szczególności – jej art. 14 i 15 mają odpowiednie zastosowanie w tego rodzaju sprawach w sytuacji, gdy sąd orzeka o obowiązku wydania lokalu będącego dotychczas przedmiotem wspólnego prawa najmu jednego z byłych małżonków na rzecz drugiego, któremu to prawo przypadło w wyniku podziału stosując (*per analogiam*) art. 624 zd. drugie k.p.c.

czy też

3. W aktualnym stanie prawnym, tj. z uwzględnieniem powołanych wyżej regulacji ustawy o ochronie praw lokatorów ... utraciły walor aktualności zgodne dotychczas poglądy doktryny i judykatury o stosowaniu (*per analogiam*) w tego rodzaju sprawach art. 624 zd. drugie k.p.c.?”

III CZP 57/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy komornik umarzając postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela w trybie art. 825 pkt 1 k.p.c. zachowuje prawo na podstawie art. 49 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 822, z późn. zm.) do opłaty egzekucyjnej od wartości całego egzekwowanego świadczenia, czy tylko, jak stanowi art. 45 ust. 2 w/w ustawy, od wartości świadczenia, które zostało rzeczywiście od dłużnika wyegzekwowane chociażby z pominięciem komornika, w szczególności czy opłatę nie uiszczoną przez wierzyciela komornik ściąga od dłużnika na podstawie art. 59 ust. 1 w/w ustawy, pomimo, iż nie doszło do przekazania należności wierzycielowi przez dłużnika?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 16/03 – z dnia 20 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Do apelacji podlegającej wpisowi stałemu, wniesionej przez adwokata reprezentującego stronę zwolnioną od kosztów sądowych w ułamkowej części, stosuje się przepis art. 17 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm.)

III CZP 19/03 – z dnia 20 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

Zbywca wierzytelności nie jest legitymowany do wniesienia zażalenia na postanowienie wydane na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności.

III CZP 24/03 – z dnia 20 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie

Prawo wyboru komornika, określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.), nie ma zastosowania do egzekucji z nieruchomości.

III CZP 26/03 – z dnia 23 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Stosownie do treści art. 23 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami

(tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, ze zm.) zarządca nieruchomości należącej do zasobu gminnego nie jest uprawniony do dochodzenia na drodze sądowej zwrotu przedmiotu najmu.

III CZP 27/03 – z dnia 23 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku

Administracyjny tytuł wykonawczy obejmujący składki na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy może stanowić tytuł egzekucyjny w rozumieniu art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c.

III CZP 29/03 – z dnia 30 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie

Orzekając o przepadku na rzecz Skarbu Państwa towaru objętego zakazem przywozu na polski obszar celny (art. 77 § 1 lit. d w zw. z art. 77 § 2 kodeksu celnego), sąd bierze za podstawę stan prawny – w odniesieniu do tego zakazu – obowiązujący w dniu ujawnienia, że towar objęty zakazem znajduje się na polskim obszarze celnym.

III CZP 30/03 – z dnia 30 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy po upływie terminu z art. 1015 § 1 k.c. spadkobierca może złożyć do protokołu skuteczne oświadczenie o odrzuceniu spadku, jeżeli oświadczenie o takim odrzuceniu spadku zostało zamieszczone we wniosku o stwierdzenie nabycia spadku, który do sądu wpłynął w terminie określonym w/w przepisem?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 34/03 – z dnia 30 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na

pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy decyzja organu administracyjnego drugiej instancji uchylająca decyzję podatkową organu pierwszej instancji i przekazująca sprawę temu organowi do ponownego rozpoznania, przesądza w każdym wypadku o bezprawności działania organu pierwszej instancji w rozumieniu art. 417 § 1 k.c. i art. 77 ust. 1 Konstytucji RP,

a w przypadku negatywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

Wedle jakich kryteriów należy oceniać bezprawność działania organu administracyjnego pierwszej instancji – w rozumieniu art. 417 § 1 k.c. i art. 77 ust. 1 Konstytucji RP – przy wydawaniu natychmiast wykonalnej decyzji podatkowej, następnie uchylonej przez organ drugiej instancji na skutek odwołania strony, jeśli na skutek takiej decyzji powstała szkoda w jej majątku?”

postanowiono odmówić udzielenia odpowiedzi.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CK 178/02 – postanowienie z dnia 16 października 2002 r.

W postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku stosuje się również art. 381 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

II CKN 1293/00 – wyrok z dnia 7 listopada 2002 r.

Osobie, której dobra osobiste zostały naruszone publikacją prasową przysługuje ochrona także wówczas, gdy autor publikacji dochował staranności i rzetelności przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych.

V CKN 1340/00 – wyrok z dnia 15 listopada 2002 r.

Artykuł 169 k.c. chroni tylko dobrą wiarę nabywcy co do uprawnienia zbywcy do rozporządzenia rzeczą. Przepis ten nie ma zatem zastosowania, jeżeli między wydającym i obejmującym rzecz w posiadanie nie doszło do zawarcia umowy przeniesienia własności rzeczy.

V CKN 1445/00 – wyrok z dnia 26 listopada 2002 r.

Dokonana z naruszeniem zakazu wynikającego z norm prawa publicznego czynność prawna kształtująca stosunki cywilnoprawne – jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.).

V CZ 162/02 – postanowienie z dnia 19 grudnia 2002 r.

Roszczenie negatywne właściciela nieruchomości o zaniechanie immisji (art. 222 § 2 k.c. w związku z art. 144 k.c.) ma

charakter majątkowy.

V CZ 187/02 – postanowienie z dnia 10 stycznia 2003 r.

Przedstawiając jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie kasacji „oczywiste naruszenie prawa” skarżący winien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia.

V CKN 1605/00 – wyrok z dnia 10 stycznia 2003 r.

W postępowaniu odrębnym wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym (art. 479¹⁷ k.p.c.) nie uzasadnia powołania się na nowe dowody powstałe „później” w rozumieniu art. 381 k.p.c.

I CK 214/02 – wyrok z dnia 17 stycznia 2003 r.

W razie skutecznego cofnięcia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, sąd ochrony konkurencji i konsumentów umarza postępowanie.

III CZ 152/02 – postanowienie z dnia 21 stycznia 2003 r.

Oznaczenie w wezwaniu o uzupełnienie braku formalnego kasacji sądu wzywającego oraz sygnatury akt jest wystarczające dla określenia sprawy, której wezwanie dotyczy.

III CZ 153/02 – postanowienie z dnia 21 stycznia 2003 r.

W sprawie o dział spadku wartość przedmiotu zaskarżenia z reguły nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika wnoszącego kasację. Tylko wyjątkowo, gdy uczestnik podważa samą zasadę podziału albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu pożytków albo rozliczenia nakładów,

wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału.

III CKN 1271/00 – wyrok z dnia 24 stycznia 2003 r.

Po wejściu w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2055) Minister Skarbu Państwa jest właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa w sprawach o roszczenia z art. 10 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 1991 r. Nr 34, poz. 149 ze zm.).

V CK 80/02 – postanowienie z dnia 19 lutego 2003 r.

Zmiana hipoteki kaucyjnej na przymusową zwykłą po ogłoszeniu upadłości dłużnika jest dopuszczalna jeżeli wskazana we wniosku kwota należności głównej oraz odsetek za opóźnienie nie przekracza najwyższej sumy dotychczasowej hipoteki kaucyjnej.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 20/03

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w treści art. 80 k.p.k. sformułowanie «lub pozbawiono wolności» oznacza, że obowiązek posiadania obrońcy w postępowaniu przed sądem okręgowym, jako sądem pierwszej instancji, odnosi się do oskarżonego, który był pozbawiony wolności na jakimkolwiek etapie postępowania jurysdykcyjnego i na jakiegokolwiek podstawie prawnej, czy też oznacza ono, że obowiązek ten ma charakter przemijający i ustaje z chwilą odzyskania wolności przez oskarżonego?»

I KZP 21/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy bon towarowy jest rzeczą ruchomą w rozumieniu art. 278 § 1 k.k., w szczególności czy jest środkiem płatniczym, czy też znakiem wartościowym (inaczej znakiem na okaziciela), inkorporującym prawa i wartości w nim wyrażone i tym samym legitymującym ich posiadacza do uzyskania realizacji uprawnienia?»

I KZP 22/03

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu

Najwyższego:

„Czy osoba wystawiająca fakturę VAT jest inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 k.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 13/03 – z dnia 29 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„Czy samochód będący w ruchu może być uznany za przedmiot podobnie niebezpieczny jak broń palna czy nóż w przypadku przestępstwa czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego opisanego w art. 223 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 14/03 – z dnia 29 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Wydanie „orzeczenia surowszego” w rozumieniu art. 443 k.p.k. – po uchyleniu orzeczenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania – jest dopuszczalne w dalszym postępowaniu tylko wówczas, gdy uchylenie to nastąpiło na skutek uwzględnienia środka odwoławczego wniesionego na niekorzyść oskarżonego i to jedynie w granicach zaskarżenia na niekorzyść lub gdy uchylenie orzeczenia nastąpiło z mocy samej ustawy, niezależnie od granic zaskarżenia (art. 439 § 1 pkt 1-4 k.p.k., art. 440 k.p.k.).

I KZP 15/03 – z dnia 29 maja 2003 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich:

„Czy orzeczenie Sądu Najwyższego o oddaleniu jako oczywiście bezzasadnej kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich, wymaga pisemnego uzasadnienia?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 17/03 – z dnia 29 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu śledztwa jest czynnością, o której stanowi art. 329 § 2 k.p.k.; czy też jest to czynność postępowania sądowego, dla której skład sądu odwoławczego określa art. 30 § 2 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KKN 314/01 – postanowienie z dnia 21 stycznia 2003 r.

Protokoły zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym przez świadka określonego w art. 182 § 1 k.p.k. mogą być odczytane na rozprawie na podstawie art. 391 § 1 k.p.k., jeżeli świadkowi nie można doręczyć wezwania.

II KK 113/02 – postanowienie z dnia 20 lutego 2003 r.

Zawarte w art. 60 § 3 k.k. pojęcie „ujawnienia” przez sprawcę informacji wobec organu powołanego do ścigania przestępstw oznacza przekazanie tylko takich wiadomości, które nie tyle obiektywnie, ile według wiedzy informującego nie były znane dotychczas temu organowi.

III KKN 195/01 – postanowienie z dnia 5 marca 2003 r.

Dla wypełnienia znamion przestępstwa stosowania przemocy lub groźby bezprawnej w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności (jak ujmuje to przepis art. 191 § 2 k.k.) wystarczy subiektywne przekonanie sprawcy, że wierzytelność faktycznie istnieje, a osoba wobec której stosuje wymienione w art. 191 § 1 k.k. środki, choćby pośrednio, jest tą osobą, która ma zdolność (możliwość, obowiązek itp.) spełnienia świadczenia, tzn. wydania rzeczy, zwrotu pieniędzy, zapłaty odsetek itp.

III KKN 390/01 – wyrok z dnia 18 marca 2003 r.

Podmiotem przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. jest

także osoba prowadząca holowany pojazd mechaniczny.

III KZ 71/02 – postanowienie z dnia 28 marca 2003 r.

Oskarżonemu, który jest pozbawiony wolności i z tego powodu nie brał udziału w postępowaniu przed sądem odwoławczym, należy doręczyć odpis wyroku sądu odwoławczego także wtedy gdy miał obrońcę z urzędu; dzień tego doręczenia jest początkiem biegu terminu do zgłoszenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem w celu wniesienia kasacji.

V KK 281/02 – postanowienie z dnia 2 kwietnia 2003 r.

Nie dochodzi do wyjścia przez sąd poza granice skargi oskarżyciela, jeśli w czynie przypisanym oskarżonemu w wyroku skazującym zamieszczono, choćby w innej formule jurydycznej, opis tej samej czynności wykonawczej, skierowanej do tego samego przedmiotu, a więc podstawowe elementy określające fakt główny, który uzasadniał wystąpienie z oskarżeniem. W takim wypadku nawet odmienne ustalenie sądu co do własności przedmiotu czynności wykonawczej, prowadzące w rezultacie do innej, niż w akcie oskarżenia, kwalifikacji prawnej przestępstwa, charakteryzującego się innym także przedmiotem ochrony, nie narusza tożsamości czynu zarzucanego i przypisanego, stanowiącego warunek orzekania w granicach skargi uprawnionego oskarżyciela.

I KZP 10/03 – postanowienie z dnia 30 kwietnia 2003 r.

W sprawach o wykroczenia skarbowe, które z założenia rozpoznaje się w trybie uproszczonym (art. 117 § 2 k.k.s.), dopuszczalne jest również postępowanie zwyczajne.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 7/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy przesłanką warunkującą nabycie prawa do wynagrodzenia rocznego w pełnej wysokości na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160, poz. 1080 ze zm.) jest efektywne przepracowanie u danego pracodawcy całego roku kalendarzowego, czy jedynie pozostawanie w tym okresie w stosunku pracy?

2. Czy przy ustalaniu wysokości dodatkowego wynagrodzenia rocznego wypłacanego na podstawie cytowanej ustawy sędziemu wlicza się wynagrodzenie otrzymywane przez niego w czasie zwolnienia lekarskiego?”

III PZP 8/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sporze, opartym na przepisach regulujących odpowiedzialność materialną pracowników (Dział V Kodeksu pracy), stroną powodową jako pracodawca występujący przeciwko

prokuratorowi prokuratury rejonowej z żądaniem naprawienia szkody winna być prokuratura rejonowa, czy też prokuratura okręgowa?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 2/03 – z dnia 7 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Przy ponownym ustalaniu wysokości emerytury od podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, uwzględnia się również rok lub lata kalendarzowe, w których nie można wskazać podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie wobec nieudowodnienia wysokości osiąganego wynagrodzenia za pracę, o ile ustalony wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.).

III UZP 3/03 – z dnia 7 maja 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

1. „Czy ustanie stosunku pracy u jednego pracodawcy i wynikające z tego ustanie tytułu ubezpieczenia chorobowego powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego w trybie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636 ze zm.) wobec równoczesnego podlegania obowiązkowi ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia u drugiego pracodawcy?

W razie negatywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

2. Czy zasiłek chorobowy wypłacony pracownikowi przez pracodawcę na skutek błędnego ustalenia daty ustania stosunku pracy jest świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WA 75/02 – wyrok z dnia 17 stycznia 2003 r.

Ze względu na to, że orzeczony przez sąd zakaz prowadzenia pojazdów obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia (art. 43 § 2 k.k. i art. 29 § 3 k.w.), do przypisania oskarżonemu przestępstwa określonego w art. 244 k.k., a polegającego na umyślnym niezastosowaniu się do tego zakazu, niezbędne jest przede wszystkim ustalenie, iż w chwili czynu miał on świadomość faktu uprawomocnienia się orzeczenia skazującego.

WK 45/02 – wyrok składu 7 sędziów z dnia 25 lutego 2003 r.

Żołnierz starszy stopniem, reagujący w sprawie niecierpiącej zwłoki na zachowanie żołnierza młodszego stopniem naruszające dyscyplinę wojskową, realizuje ustawowy wymóg zawarty w art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 ze zm.), czyli pełni obowiązki służbowe. Korzysta zatem – w wypadku dopuszczenia się wobec niego przez żołnierza młodszego stopniem czynności wykonawczych określonych w art. 345-347 k.k. w związku z pełnieniem tych obowiązków – z takiej ochrony prawnokarnej jak przełożony, tyle że na podstawie art. 348 k.k. w związku z wymienionymi przepisami.

WK 2/03 – wyrok z dnia 27 lutego 2003 r.

Jakkolwiek zarówno art. 335 k.p.k., jak i art. 387 k.p.k. normują instytucje „dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej”,

to należy zwrócić uwagę na to, że w odróżnieniu od art. 387 k.p.k., który umożliwia wymierzenie oskarżonemu – po stosownym uzgodnieniu – „określonej kary lub środka karnego”, art. 335 k.p.k. dopuszcza jedynie „wymierzenie kary z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia, orzeczenie środka karnego wymienionego w art. 39 pkt 1-3, 5-8 kodeksu karnego, odstąpienie od wymierzenia kary lub warunkowe zawieszenie wykonania kary”.